

gemaakt heeft, schijnt zonder meer duidelijk ²⁷).

Begin maart schrijft de directeur-generaal een wanhopige brief aan de koning om hem in te lichten over de bezwaren om in de gegeven omstandigheden – ‘la position actuelle du Royaume et l’incertitude de son futur’ – de invoering van de Paardenposterij te bewerkstelligen. Maar Lodewijk liet zich niet vermurwen en wenste, dat de Paardenposterij zo spoedig mogelijk en wel uiterlijk op 1 mei in werking trad. Na een conferentie met De Chambure zwichtte het postbestuur ten slotte en besloot de invoering nu officieel bekend te maken.

Op 20 en 27 april werden nog enige correcties aangebracht in de berekening van de afstanden van een tweetal routes van Rotterdam: Papendrecht-Rotterdam werd nader bepaald op $2^{1/2}$ post en Dordrecht-Rotterdam over Katendrecht op $2^{1/4}$ post (Dordrecht-Katendrecht was 2 posten).

Pas in de avond van 23 april meldde de nieuw benoemde postmeester Van der Schooren zich bij inspecteur Forsten om de zaken te kunnen regelen. Door zijn late komst kon hij slechts een zeer slecht en ongeschikt lokaal op de Cingel tussen de Goudse en de Hofpoort bemachtigen, mede als gevolg van het grote aantal militairen, dat op dat moment in Rotterdam gelegerd moest worden en alle stallingen en grote lege huizen in beslag nam. De inspecteur adviseerde de directeur-generaal Van der Schooren aan te schrijven om zich binnen twee maanden een ander en meer geschikt lokaal aan te schaffen.

Op 30 april werd de postmeester met twaalf voerlieden beëdigd door Forsten ²⁸). De beide Van der Vloeten vroegen begin mei alsnog tot de corporatie toegelaten te worden, hetgeen werd toegestaan. In totaal bestond de corporatie toen dus uit veertien voerlieden. Voor het laatst controleerde Forsten nog eens de paarden, rijtuig en tuigen benevens de postiljons en hun kleding en bevond alles ‘in eene reedelijke orde’.

En zo startte op 1 mei 1810 ook te Rotterdam de Paardenposterij. Men kan zich geen duidelijker beeld vormen van de situatie op dat moment dan uit hetgeen de inspecteur nog de dag tevoren, 30 april, aan de directeur-generaal schreef: ‘En alhoewel de voerlieden als leden der corporatie van het Rotterdammer station zig *niet* druk beijveren om aan hunne verplichtingen te voldoen, meede te werken tot instand brengen van dezelve en zij in